

Landse med den hele Forholdstalsvalgmaade, da jeg antager, at det dog er Fleerhedens Anskuelse, at den skal optages i Forretningsordenen; jeg skal ogsaa vide at finde mig deri, idet jeg indbrømmer, at den er et Correctiv mod Misbrug af Majoriteten. Jeg troer imidlertid rigtignok, at ligesom Majoriteten selv i Længden vil føle sig vel ved ikke at misbruge sin Magt, saaledes trænger ialtsald ogsaa dette Correctiv til at corrigeres; thi Curen kunde let blive værre end selve Sygdommen, naar man ikke rettebe noget paa den. Det er gaaet mig netop modsat af, som det er gaaet mange andre ærede Medborgere og Medlemmer; deres Tillid til denne Valgmaade er efterhaanden stegen, medens min Tvivl om dens praktiske Værd stedse er vozet. Jeg er — men jeg skal ikke indlade mig i nogen videre Discussion derom — forvisset om, at denne Valgmaade er usikker, og at den er den, der i Længden vil give det fletteste Resultat af alle Valgmaader. Naar den, som det ærede 12te kongevalgte Medlem (Fischer) bemærkede, anvendes i en Forsamling som denne, der bestaaer af 66 Medlemmer, ved Valg af Udvalg paa 15, 12 eller 9 Medlemmer — deres Antal er iøvrigt ligegyldigt, naar det blot er noget større —, saa vil der udkomme et meget lille Forholdstal, og Resultatet af Valget vil da let blive, at saadanne Medlemmer, som kunne samle 3, 4 eller 5 Stemmer, vælges, medens derimod Medlemmer, hvis Valg Alle fornøstigtvis maade ønske, blive udelukkede. Man behøver jo ikke at gaae længere end til et Valg, der igaar fandt Sted i Folkethinget; det var en reen Tilfældighed, som satte et Medlem ind — jeg skal iøvrigt ikke kritisere dette Valg —, som det tør antages, at de allerfleste Medlemmer vare enige om burde vælges til Medlem af det paagældende Udvalg. Jeg skal iøvrigt kun gjøre opmærksom paa, at, naar det, som den ærede Opfinder af denne Valgmaade, det Sde kongevalgte Medlem (Andræ), nys sagde, kun har været hans Mening, at den skulde tjene til at hjælpe virkeligt større Minoriteter til deres Ret, saa burde den corrigeres noget, idet der enten burde bestemmes, at Valgene efter den skulde foregaae trinviis saaledes, at der kun skulde vælges f. Ex. en Treiedeel af Udvalget ad

Gangen, hvorved Overtienten vilde blive større, og Tilfældighederne ved Valgene altsaa færre, eller ogsaa fastsættes, at kun $\frac{2}{3}$ af Udvalget skulde vælges efter denne Valgmaade, og $\frac{1}{3}$ derimod ved almindelige Majoritetsvalg. Dermed vilde Majoritetens Ret blive varetaget, og Minoriteten dog faae Leilighed til at sætte et passende Antal Medlemmer ind i Udvalget. Dette er dog kun en Hensigt, jeg gjør; jeg skal iøvrigt stemme for Udvalgets Substitution med det Haab, at denne Valgmaade saa sjældent som muligt maa komme til Anvendelse.

Krieger: Netop fordi jeg er en Ven af Forholdstalsvalgmaaden, var det, at jeg før bragte det Spørgsmaal paa Bane, om det dog ikke var klogt og rigtigt at begrænse dens Anvendelse der, hvor dens mislige Sider let kunne frem. Netop deri bestaaer Forskjellen mellem mig og det ærede Medlem, der talte sidst, at jeg, skjøndt jeg stemmer sammen med ham i dette sidste Punkt, dog, forsaavidt jeg kan bedømme denne hele Valgmaades praktiske Virksomhed, anseer den for fuldkommen at have hævdet sit Fortrin i de Tilfælde, hvor der udføres et større Antal af Stemmer til at danne den Gruppe, der skal kunne sætte et Valg igennem. Jo mindre derimod det Tal bliver, der forslaaer til at bringe et Resultat frem, desto mere farlig og betænkelig kan, efter den i vore Forsamlinger gjorte Erfaring, denne Valgmaade rigtignok blive. Det er derfor, at jeg har tilladt mig at anmode det ærede Udvalg om at tage under Overveielse, om der ikke skulde være Grund til at gjøre noget mere indskrænkende Bestemmelser gjældende end dem, som af Udvalget ere bragte i Forslag med Hensyn til Anvendelsen af denne i og for sig rigtige Valgmaade. For saavidt den ærede Ordfører før henviste til, at denne Valgmaade har bestaaet i Nigsraadets Landsting uden nogen saadan Begrænsning som den af mig foreslaaede, og at man dog har følt, at der fulgte videre Misligheder med den, saa skal jeg dertil bemærke — og jeg skal i saa Henseende holde mig til Erfaringer fra Landstinget, idet jeg ikke anseer det for passende her at gaae ind paa andre Erfaringer, hentebe fra det andet Thing —, at der for Landstingets Vedkommende ikke ret